

[J. P. Nielsen.]

dukter, nyttede jo ikke saa meget, fordi Landbruget havde paadraget sig en alt for stor Gældsbyrde —, at vi andre skal betale Renter af den Gæld, de paagældende saaledes har væltet sig ind i, de maa selv klare deres Forpligtelser. Derfor er det af Betydning at se paa dette: Hvornaar er de Ejendomme, som Staten betaler Rentetilskud til, kommet i vedkommende Ejers Besiddelse? Er de købt efter Genforeningen? Og hvor mange Ejendomme er der overhovedet, om hvilke det kan siges, som man har sagt fra konservativ Side: at Aarsagen til Gældsbyrden er den nye Prioritering o. s. v.?

Jørgen Gram: Til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen vil jeg med Hensyn til Realkreditlaanene sige, at selv om Henvendelsen var fra Sparekasserne, var det jo dog en Henvendelse, der tilsigtede at hjælpe Kautionisterne, og man bør ikke fremkomme med den Paastand, at denne Henvendelse fremkom, for at Kautionen muligvis kunde blive bedre til anden Side. Jeg synes, det er soleklart, at disse Kautionister maa have et moralsk Krav paa at faa samme Behandling som Kautionisterne inden for Hypoteklaanefonden. Hvorfor har man Forkærlighed for disse fremfor dem, der paa et tidligere Tidspunkt gik ind som Kautionister under andre Forudsætninger med Hensyn til Realkreditlaanene! Men selv om Sparekasserne ogsaa vilde faa en Fordel derved, synes jeg, at det vilde være i høj Grad berettiget, idet de sønderjyske Sparekasser paa Grund af de særlige Forhold ikke paa langt nær har de Vilkaar at arbejde under som Sparekasserne i det øvrige Land, og jeg vil dog tro, at Sparekassernes Virksomhed i det hele taget anerkendes fra alle Sider, uden Hensyn til Partier. De sønderjyske Sparekasser burde i Dag, hvis de skulde kunne arbejde paa lige Vilkaar med Sparekasserne i det øvrige Land, i Stedet for 50 Mill. Kr. have 250 Mill. Kr. i Indskud — de har altsaa kun 1/5.

Den højtærede Finansminister siger, at naar Regeringen og Flertallet foreslaar Lovens Gyldighed forlænget for tre Aar, er det i Haab om, at Forholdene skal bedre sig. Ja, det haaber vi selvfølgelig ogsaa, men naar vi saa ubetinget holder paa, at det skal være mindst 5 Aar, er det, fordi vi mener, at det ligger uden for Mulighedernes Grænse, at Forholdene skulde bedre sig saa meget, at Gælden i Sønderjylland, som er større end i det øvrige Land, skulde kunne afdrages i Løbet af tre Aar. Vi har,

som jeg sagde, fremsat Ønske om 5 Aar, fordi der dog derved vilde blive lidt længere Tid at arbejde i under rolige Vilkaar, og fordi vi mener, at ingen Del af det danske Folk er tjent med, at vi skal tvinges til at staa her Aar efter Aar som Talsmænd for de Ønsker og Krav, der kommer dernedefra.

Der er ikke Tale om en Overbudspolitik fra vort Partis Side. Vi har, allerede længe før dette Lovforslag blev fremsat fra Regeringens Side, gennem vore Organisationer, gennem jyske Landboforeninger, som har hele den jyske Landbefolkning bag sig, og gennem alle Landboorganisationer i Sønderjylland, Landboforeninger, Husmandsforeninger og L. S., med Tilslutning af det af Regeringen nedsatte Rentetilskudsudvalg, som har Oversigt over hele Forholdet, fremsat Ønske om en bedre Affattelse af Loven, ogsaa saaledes, at den kom til at gælde for en længere Aarrække — Udvalget har endog nævnt 5—8 Aar. Derfor er der altsaa paa ingen Maade Tale om Overbudspolitik fra vor Side.

Vi har i det hele taget ønsket at staa paa Realiteternes Grund, under Hensyntagen til, hvad vi mente var gennemførligt under de Forhold, som nu engang hersker. Derfor har vi ogsaa i Stedet for at kræve et stort Millionbeløb til fornyede Udlaan paa Hypotekfondens tidligere Laanevilkaar, idet vi var klar over, der ikke var Midler til Stede, kun krævet 3 Mill. Kr., som skulde anvendes til Afløsning af de 17—18 Mill. Kr. private Laan, hvor det var mest paakrævet, hvor der kunde trænges til gode og rolige Prioritetsforhold.

Til det ærede Medlem Hr. Aage Fogh vil jeg blot sige, at jeg synes ikke, det ærede Medlem burde have gjort Forsøg paa at sammenblande Forholdene i det øvrige Land med de sønderjyske Forhold, idet der fra alle Sider er Enighed om, at man ikke bør sammenblande disse Forhold.

Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget ønsker jeg at sige, at Ændringsforslaget kom jo, som den højtærede Finansminister sagde, meget sent. Det kom saa sent, at jeg, da jeg stod her paa Talerstolen, overhovedet ikke vidste, at der kom et Ændringsforslag fra det ærede Medlem og hans Partifæller. I øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at naar han vil stille det op, som om Venstre overhovedet ikke har gjort nogen Indsats for Sønderjylland, hverken paa det økonomiske eller det faglige Omraade, saa turde det maaske være at gaa noget videre, end det ærede Medlem selv ønsker at staa ved. Jeg tør i alt Fald stille mig og mit Parti og de